

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 191/2024
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље Љиљане Матић из Београда, чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из Београда, против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3590/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3590/23 од 20.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3590/23 од 20.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 329/23 од 05.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд поништи, као незаконито решење в.ф. председника Привредног суда у Београду Су IV-32 323/2021-10 од 27.05.2021. године, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3590/23 од 20.09.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 329/23 од 05.04.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је доставила одговор на ревизију тужилце, захтевајући трошкове састава одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилце прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је поништај решења вршиоца функције председника Привредног суда у Београду којим је укинута претходно донето решење о увећању основне плате тужилци за 15% и обустављање исплате по истом. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужилце одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању о попуњености упражњених судијских места у Привредном суду у Београду у периоду када је побийано решење донето, а тужилца уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Указивање тужилце на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради поништаја решења тужилца је поднела 29.07.2021. године, а вредност предмета спора у тужби и током поступка није одређена нити је одређена и наплаћена судска такса.

Одредбом члана 441. Закона парничном поступку прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радних односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена осим

уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона парничном поступку.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу одредбе члана 441. Закона парничном поступку, код којих је ревизија увек дозволена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање ни престанак радног односа, већ поништај решења, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженој трошак ангажовања њеног заступника за састављање одговора на ревизију није био потребан у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1 Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**

ЈВ/СС-24